

РОЗДІЛ: ТЕХНОЛОГІЯ І ОРГАНІЗАЦІЯ ВИРОБНИЦТВА ТА ПЕРВИННА ПЕРЕРОБКА МОЛОКА

Тема: Вступ.

План

1. Народногосподарське значення тваринництва.
2. Суть зоотехнії.
3. Коротка історія розвитку тваринництва.
4. Вклад вчених у розвиток теорії і практики тваринництва.
5. Основні заходи щодо розвитку ефективності тваринництва і кормовиробництва.

1. Завдання тваринницьких галузей є забезпечення населення продуктами харчування, а промисловості – сировиною.

Скотарство є провідною галуззю тваринництва. Частка його продукції в загальній вартості продукції тваринництва становить понад 63%. Від великої рогатої худоби одержують цінні й незамінні продукти харчування – молоко та яловичину. З молока виготовляють різні продукти харчування - вершкове масло, сири, кисле молоко, ряжанку, кефір. Від скотарства одержують цінну шкіряну сировину, побічні продукти забою (кров, кишки, кістки, роги, волос та інше).

Свинарство забезпечує населення цінними продуктами харчування, такими як м'ясо, сало. Після забою свиней залишаються побічні продукти – шкура, щетина, кишки, кров.

Від овець одержують важливу сировину для легкої промисловості: вовну овчини, смушки, хутро, а також цінні продукти харчування – баранину і молоко.

Народногосподарське значення птахівництва визнається його можливістю постачати цінні продукти харчування – яйця і м'ясо, які характеризуються високою поживністю, відмінними дієтичними і смаковими якостями. Побічна продукція птахівництва пух і пір'я.

Народногосподарське значення конярства заключається у використанні цих тварин як тяглову силу, для одержання продуктів харчування, медичних препаратів, сироватки з метою стимуляції плодючості маток сільськогосподарських тварин, у спорті.

Кролівництво і звірівництво забезпечують хутрообробну, фетрову і трикотажну промисловість сировиною для виробництва хутрових виробів. М'ясо кролів – дієтичний продукт харчування і так само, як і м'ясо курей належить до білого м'яса.

Рибництво – одержуємо товарну рибу.

З відходів, що залишаються на бойнях, туш, непридатних для харчування, виробляють м'ясокісткове, кісткове і кров'яне борошно, а з деяких органів і тканин – лікарські препарати.

Гній від сільськогосподарських тварин є цінне органічне добриво.

2. Зоотехнія як наука поділяється на *загальну і спеціальну*. Загальна зоотехнія розробляє основи розведення, годівлі, утримання і використання сільськогосподарських тварин усіх видів і порід, а *спеціальна* - технологію введення окремих галузей тваринництва.

Розведення сільськогосподарських тварин включає походження й еволюцію свійських тварин, ріст і розвиток сільськогосподарських тварин їх конституцію, продуктивність, добір і підбір, методи розведення і племінну роботу у тваринництві.

Годівля сільськогосподарських тварин вивчає хімічний склад кормів і тіла тварин, перетравність кормів і раціонів, корми, потребу сільськогосподарських тварин у поживних речовинах, основи нормованої годівлі тварин.

3. Тваринництво як галузь сільського господарства об'єднує скотарство, свинарство, вівчарство і козівництво, конярство, кролівництво, птахівництво.

Розводячи тварин кількох видів люди одержують різноманітні продукти харчування і сировину. Слід приділяти велику увагу і турботу про піднесення цієї галузі, яка має велике значення для розвитку всієї економіки і зростання добробуту населення України. Перехід до ринкової економіки відкриває широкі можливості для розвитку приватної власності. Найближчим часом у господарствах прогресивного типу буде зосереджуватись основна кількість поголів'я худоби і птиці. У цій галузі досягнуто певних успіхів. Створено нові вітчизняні породи великої рогатої худоби (червоно-ряба і чорно-ряба молочні, українська і полтавська м'ясні породи свиней, українську верхову та новоолександрівську ваговозну породи коней, гібриди птиці).

Норми годівлі деталізовані за 26 показниками залежно від продуктивності, фізіологічного стану й віку тварин.

Від корів молочних порід тепер одержують 5 000 – 10 000кг молока, від овець тонкорунних порід настригають по 5 – 8 і навіть 20-30кг вовни, а багатоплідні романівські вівцематки приводять по 7 – 9 ягнят, від курей породи леггорн по 300-320 штук яєць, від свиноматки 11-15 поросят.

4. Наукове пояснення походження свійських тварин уперше дав Ч. Дарвін. Кулешів М.П. розробив класифікацію конституціональних типів тварин. Є.А. Богданов і М.Ф. Іванов запропонували виділити міцний тип конституції. М.П. Чирвинський і А.О. Малігонов відкрили нерівномірність розвитку тваринного організму. Кравченко М.А. розробив головні принципи проведення підбору. Академік М.Ф. Іванов вивів 5 нових порід свиней і овець.

5.

- Піднесення продуктивності тварин і птиці.
- Послідовне переведення тваринництва на промислову основу.
- У проведенні розрахунків із складання раціонів і в підборі інгредієнтів кормів використовувати комп'ютерну техніку.
- Створення автоматизованих систем управління технологічними процесами.
- Створення здорових стад високопродуктивних тварин, які можуть дати максимум високоякісної продукції, оплатити використані корми.
- Створювати належні умови для утримання тварин, які б відповідали вимогам гігієни тваринництва.
- Поширення штучного осіменіння сільськогосподарських тварин.
- Трансплантація ембріонів високопродуктивних тварин.

Питання для самоконтролю:

1. Що вивчає тваринництво як наукова дисципліна?
2. Яке народногосподарське значення тваринництва як однієї з провідних галузей?
3. Що вивчає загальна і спеціальна зоотехнія?
4. Роль сучасних і наукових досягнень по розвитку тваринництва.
5. Вклад академіка М.Ф. Іванова в галузі свинарства.
6. Які резерви підвищення продуктивності сільськогосподарських тварин Ви знаєте?